

Kocēnu Vēstis

2004. gada novembris

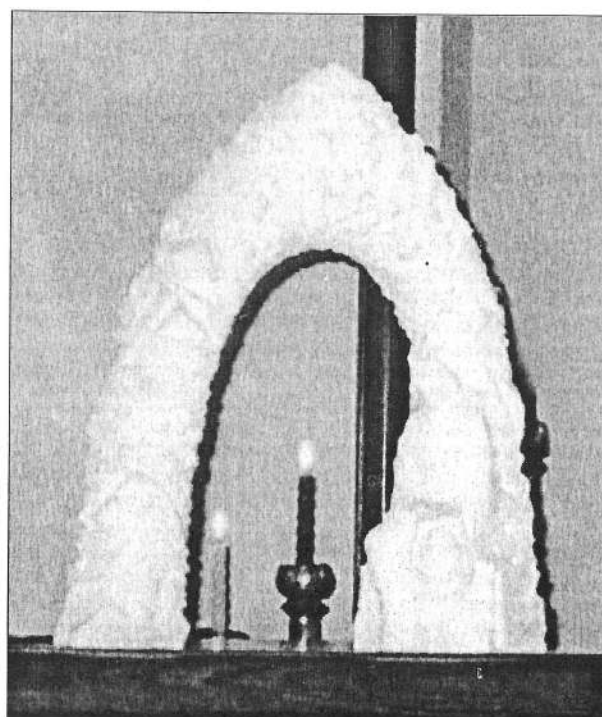
BEZMAKSAS

10. decembrī

Pagasta egles atklāšana

Pl. 15.00 Rubenē
Pl. 16.00 Kocēnos

Kopā ar Ziemassvētku vecīti...
Klāt būs arī kaķis Muris un peļu
Made, kas dalīsies sapņos par
egļites iedegšanu.

Kāds būs pieminēklis Livonijas
Indriķim - vairāk lasiet 3. lpp.

Rubenietes cīnās pasaules
čempionātā - vairāk lasiet 7. lpp.

Par ceļu tīrīšanu sezonas laikā

Pirms ziemas iestāšanās Kocēnu pagasta padome ir noslēgusi līgumus ar trim zemnieku saimniecībām un vienu individuālo komersantu un vienu SIA par pašvaldības īpašumā esošo ceļu tīrīšanu (greiderēšanu) sezonas laikā. Vienlaikus jāatgādina, ka līgumi noslēgti tikai par ceļu, nevis dzīvojamu māju iebrauktuvju tīrīšanu, tādēļ māju īpašniekiem iebrauktuves vai nu jātīra pašiem vai arī jāvienojas ar ceļu tīrītājiem, katram no kuriem ir sava atbildības sektors.

Mārtiņš Pētersons (mob. tālr. 6335187) - Kocēnu ciemats, VTU Valmiera. SIA "Vikings" - (mob. tālr. 9243868) vecais Rīgas ceļš, Upītes. Agris Priedītis (mob. tālr. 9496079) - Rubenes ciemats, Virši, Rāvas. Guntars Antonijs (mob. tālr. 6340347) - Dūkeri, Beites, Lazdas, Tilcēni. Jānis Kazaks (mob. tālr. 9197230) - Slazdi, Mujāni, Mujānu skola, Cimpēni.

Jāpiebilst, ka autoceļi, pa kuriem kursē maršruta autobusi, kā arī vēl vairāki nozīmīgi ceļi (piemēram, Mujāni - Vārnas, Andripi - Ķelpi u.c.) atrodas nevis Kocēnu pagasta, bet 9. Ceļu pārvaldes pārziņā. 9. CP apņēmusies tīrīt autoceļus, pa kuriem kursē maršruta autobusi, taču pārējo tās pārziņā esošo ceļu tīrīšanai līdzekļi nav iedalīti, tādēļ pagasts iespēju robežās centīsies tīrīt arī šos autoceļus.

Atbildīgais par pagasta pārziņā esošo autoceļu uzturēšanu - Jānis Olmanis (mob. tālr. 6537660).

Informācija iedzīvotājiem

Kocēnu pagasta padome informē, ka sākot ar 2005. gada 1. janvāri SIA BO „Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija” no pagasta teritorijas sadzīves atkritumus izvedīs uz jaunuzcelto cieta sadzīves atkritumu poligonu Cēsu rajona Daibē. Līdz ar to, sākot ar jauno gadu, mainīsies arī atkritumu izvešanas tarifi - līdzšinējo 3,50 Ls/m + PVN 5% vietā nāksies maksāt 5,55 Ls/m + PVN 5%. Tāpat katra dzīvojamā māja atsevišķi slēgs līgumu ar SIA BO ZAAO par sadzīves atkritumu izvešanu. Kocēnu pagasta padome iedzīvotājiem izsūtāmajos rēķinos sākot ar janvāra mēnesi vairāk neieklaus maksu par sadzīves atkritumu izvešanu.

Jāpiebilst, ka 2004. gada 2. decembrī Kocēnu pagasta padomē notiks māju vecāko sapulce, kuras laikā tiks pārrunāti komunālo pakalpojumu jautājumi, to starpā arī jaunā sadzīves atkritumu izvešanas kārtība.

Meža atjaunošanas rezultāti!

Lai arī gads mežsaimniecībā vēl nav beidzies, ir apkopotie pirmie rezultāti par meža atjaunošanu. Jau 1. oktobrī noslēdzās svarīgs un atbildīgs periods mežsargu darbā. Tika veikta izcirtumu kvalitātes pārbaude un pieņemšana. Atjaunojamām platībām, kurās bija veikti visi nepieciešamie darbi un tās atbilda MK noteikumiem, nākamajā gadā būs piemērota nodokļu atlaide.

Daži skaitļi par meža atjaunošanu Kocēnu pagastā. Obligāti atjaunojamā platība šajā gadā ir 95,6 ha (69 īpašnieki). No tā atjaunots 82,8 ha (63 īpašnieki), kas sastāda 86% no nepieciešamām platībām. Mākslīgi apmežots, stādot sertificētu stādāmo materiālu, 29,9 ha (13 saimniecības).

Patīkami, ka šogad bija lielāka atsauce piedāvājumam sagatavot augsni, cerams, ka interese nākamajā gadā būs vēl lielāka.

Lai sasniegtu vēlamos rezultātus meža atjaunošanā, uzaicinām savlaicīgi konsultēties ar savu mežsargu, par racionālāku un pareizāku izcirtumu atjaunošanu.

Ja kāds no meža īpašniekiem veicis meža atjaunošanas un kopšanas darbus, bet par to nav informējis savu mežsargu, tad pēdējais laiks to izdarīt, lai vēl šajā gadā varam to „piefiksēt”!!!

Atgādinājums:

- Likums nosaka, ka par veiktajiem darbiem mežā, īpašniekam jāiesniedz pārskats mežniecībā. Lai arī iesniegšanas termiņš ir 2005. gada 1. februāris, iesakām tiem saimniekiem, kuriem darbi jau padarīti, pārskatus iesniegt līdz gada beigām.

Jumaras mežniecības mežsargs Ivars Līvs

Iedzīvotāju zināšanai:

Lauku atbalsta dienests (LAD) izsludinājis atklāta konkursa pieteikumu pieņemšanas uzsākšanu Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantijas daļas Lauku attīstības plāna pasākuma „Agrovide” apakšpasākumam „Atbalsts daļēji naturālo saimniecību pārstrukturizācijai”.

Pieteikumi jāiesniedz Ziemeļvidzemes reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē divās kārtās. Pirmā kārtā līdz 2004. gada 1. oktobrim un otrā pieteikšanās kārtā no šā gada 4. oktobra līdz 1. decembrim.

Pasākuma mērķis

Veicināt daļēji naturālās saimniecības, pārstrukturizēt darbību un attīstīt komerciālu un konkurētspējīgu saimniecisko darbību.

Atbalstāmās aktivitātes

Jaunu iekārtu un aprīkojumu iegāde, ēku būvniecība, rekonstrukcija un atjaunošana, nepieciešamo būvmateriālu iegāde, kā arī jebkuri citi izdevumi, kas saistīti ar ieguldījumiem lopos un ilggadīgos stādījumos, t.i., piemēram, minerālmēsli, pesticīdi, sēkļu iegāde u.c., kā arī apmācības.

Atbalsts tiek piešķirts kā kompensācija. Atbalsta apjoms ir 1000 EUR gadā, tas tiek maksāts piecus gadus pēc kārtas. Par laika periodu saimniecības attīstības plāna īstenošanai tiek noteikti pieci gadi, sākot ar pirmā atbalsta maksājuma izmaksāšanas gadu.

Atbalsta saņēmēji

Atbalstu, saskaņā ar šo pasākumu var saņemt fiziska vai juridiska persona, kura:

* veic saimniecisko darbību un sniedz pārskatu Valsts ieņēmumu dienestam (VID);

* saimnieciskās darbības apgrozījums, neieskaitot subsīdijas, kas izmaksātas kā valsts vai ES atbalsts lauksaimniecībai un lauku attīstībai, par pēdējo noslēgto gadu ir vismaz 1000 EUR un nepārsniedz 10 000 EUR;

* ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas veido vismaz 50 % no kopējās saimnieciskās darbības apgrozījuma.

Sīkāka informācija saņemama Kocēnu pagasta padomē pie sekretāres.

Kocēnu pagasta padomes sēdes lēmums par būvniecības atļauju izsniegšanu:

Pamatojoties uz veikto būvniecības publisko apspriešanu, atbilstoši LR MK noteikumiem nr. 112 „Vispārīgie būvnoteikumi”, dot atļaujas sekojošu objektu būvniecības darbu veikšanai:

SIA „Mazais Ansis” - pirts būvei Kocēnu pagasta „Ansišos”;

Juditei Ciršai - individuālajai apbūvei Kocēnu pagasta „Kreļķkalnos”;

VAS „Latvijas Valsts meži” - ceļa izbūvei „Cepļu” trasē;

SIA „Nigra” - kūts un laboratorijas pārveidei par kokapstrādes uzņēmumu.

Hronista un mācītāja Livonijas Indriķa pieminekļa iecere

„Livonijas Indriķa hronika” ir senākā Latvijas teritorijā uzrakstītā hronika, kas ir galvenais vēstures avots par latviešu un igauņu brīvības cīņām pret vācu feodāļiem, kā arī katoļu baznīcas darbību XII gadsimta 80. un 90. gados un XIII gadsimta pirmajā ceturksnī. Tajā aprakstītie notikumi aptver laika posmu no aptuveni 1180. gada līdz 1227. gadam. „Livonijas Indriķa hronikā” ietvertās ziņas savieno un ļauj izprast citus, fragmentāri saglabājušos tā laika dokumentus.

Iespējams, ka hroniku Indriķis uzrakstīja pēc Rīgas bīskapa Alberta rīkojuma, lai to iesniegtu Romas pāvesta sūtnim Modenas bīskapam Viļumam. Vēsturnieks Teodors Zeids uzskata, ka tā tika uzrakstīta Rīgā, laikā no 1225. līdz 1226. gadam un tika papildināta ar pielikumu 1227. gadā. Savukārt vēsturnieks Ēvalds Mugurēvičs ir pārliecināts, ka hronika sāka rakstīt 1224. gada vasarā, bet pabeigta 1226. gada pavasarī.

Hronikas autors ir katoļu priesteris un Rīgas bīskapa Alberta tulks Indriķis (Heinrihs). Par viņa tautību ir dažādas versijas. Viņš varēja būt vai nu vācietis, kas dzimis Magdeburgā vai pārvācojies latgalis, kas izglitojies Vācijā. Vēsturnieks Ēvalds Mugurēvičs abas šīs versijas mēģina apvienot, izvirzot hipotēzi, ka viņš varētu būt Magdeburgā dzimis baltu vai rietumslāvu pēctecis. Indriķis piedzima ap 1187. gadu, bet Latvijas teritorijā ieradās XIII gadsimta sākumā. Hronikā aprakstītos notikumus, sākot ar 1203. gadu, raksturo to aculiecinieka pieredze.

Būtiska vieta hronikā ir vairākkārt tajā pieminētajai latgaļu apdzīvotajai Imerai, par kuras priesteri bīskaps Alberts Indriķi iesvētīja 1208. gadā. Rubenes (vāciski Papendorf) draudzes mācītājs Indriķis palika līdz pat mūža beigām (pēc 1259. gada).

Pieminekļa vietas izvēle saistīta ar Rubenes baznīcu. Viņi arī ir nostāsts par to, ka hronists Indriķis ticis apglabāts Rubenes baznīcā, tomēr tam pagaidām nav vēsturiska pamata. Patreizējās ēkas mūra altāra daļa tiek datēta ar XIV gadsimtu, tomēr iespējams, ka tā iekļauj arī senākas ēkas daļas. Izteikta arī versija, ka Indriķa laikā draudzes baznīca atradās citā vietā. 1739. gadā koka draudzes telpu nomainīja patreizējā mūra daļa, ko vēlāk papildinājis klasisks koka kolonnu portīks.

Pieminekli paredzēts novietot iekšpus baznīcas mūra sētas, lai tas ietvertu arī hronista kapa pieminekļa funkciju, netālu no dievnama galvenajām ieejas durvīm. Tās tiktu veidots kā Indriķa darbības laikam atbilstoša gotiska smailoka arka, pie kuras būtu novietota viņa figūra pozā, kas raksturīga viduslaiku miniatūru evaņģēlistiem. Lapās, uz kurām Indriķis raksta, tiks atveidots hronikas teksta fragments latīņu (Nichil autiem hic aliud superadditum est, nisi ea que vidimus oculis nostris fere cuncta, et que non vidimus propriis oculis, ab illis intelleximus qui viderunt et inderuerunt. Heinrici Chonicon XXIX:9) un latviešu valodā. (Un nekas cits te nav likts klāt pie tā, ko gandrīz visu esam redzējuši savām acīm, bet, ko neesam redzējuši pašu acīm, to esam uzzinājuši no tiem, kas

Mākslas vēsturnieks, Vidzemes augstskolas asociētais profesors Jānis Kalnačs prezentē pieminekļa hronistam un mācītājam Livonijas Indriķim maketu.

to redzējuši un bijuši klāt. Indriķa hronika. XXIX:9). Akmens virsmas šķautņainā apdare ietvers laikmeta dramatiskās pretrunas, saduroties vietējo iedzīvotāju, katoļu baznīcas un vācu bruņinieku interesēm. Uz pieminekļa pamatnes tiks paredzēta vieta tā sponsoru un atbalstītāju vārdiem. Tam tiks izmantots Somijas granīts, bet tā augstums ap 3,5 m. Pieminekļa autors - tēlnieks Andris Vārpa, kas veidojis Rīgā uzstādītos pieminekļus māksliniekiem Kārlim Padegam un Voldemāram Irbem, zinātniekiem Vilhelmam Ostvaldam un Paulam Valdenam, kapa pieminekļus komponistam Jāzepam Vitolam un Valmieras vēsturniekam Laimonim Liepniekam, piemiņas plāksnes grāmatu izdevējam Jānim Rozem un māksliniekam Teodoram Ūderam kā arī daudzus citus darbus. Livonijas Indriķa pieminekļa ieceri Andris Vārpa veidojis sadarbībā ar arhitektu Aināru Markvartu un mākslas vēsturnieku Jāni Kalnaču.

Optimālais pieminekļa hronistam un mācītājam Indriķim atklāšanas termiņš ir 2005. gads, pieminot 800. gadadienu kopš hronikas uzrakstīšanas. No 2005. gada 17. līdz 19. jūnijam Valmierā notiks Vidzemes augstskolas rīkotā 6. starptautiskā Baltijas studiju konference Eiropā. Konferences tēma ir „Baltijas ceļš Eiropā. Revolūcija un Evolūcija”, kuras plašākā izpratnē pilnībā atbilst Indriķa hronika iemūžinātajiem notikumiem, saduroties vietējai un Rietumeiropas kultūrai, un, kas nav zaudējusi savu nozīmi arī pēc Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā.

30. novembrī pl. 16.00
Kocēnu pagasta Tradīciju zālē:
Sarunu cikla
**„Bija man to zināt, kā man tikt
laimīgam**

1. saruna
Ievads. Zīmīgas zīmes, ko tās vēsti
šodien.
Par mantisko un garīgo bagātību.
Par trejādo sirdsprātu. Pasaka par
bagāto Mārtiņu.

Sarunas vada Anita Viksna.
Dalības maksa Ls. 0.50
Cikla ietvaros paredzētas sešas nodar-
bibas.

Baltakmeņi

VIESU NAMS

„Baltakmeņiem” jauna saimniece

Viesu nams „Baltakmeņi” Kocēnu pagasta Mujānos mainījis īpašnieku, un no novembra vidus viesu namā saimnieko Ilze Salna ar savu komandu. Jau tuvākajā laikā „Baltakmeņi” piedāvās valmieriešiem un citiem viesiem gan interesantāku ēdienkarti, gan plašākas un daudzveidīgākas atpūtas iespējas.

Jauna saimniece un jaunas idejas

Viesu nama „Baltakmeņi” jaunā saimniece Ilze Salna par valmierieti kļuvusi tikai oktobra beigās, kad ar ģimeni pārcēlās šurp uz dzīvi no Jūrmalas un biroja darba Vecrigas centrā. Līdzšinējais Ilzes darbs sabiedrisko attiecību jomā devis nepieciešamās mārketinga un uzņēmuma vadības zināšanas un pieredzi, kā arī pārliecību par saviem spēkiem.

„Mēs noteikti izmantosim tās iespējas, ko tūrisma attīstībai sniedz Valmieras un tās apkārtnē. Jau tas mazumiņš Mujānu, Zilākalna un Kocēnu vēstures, ko uzzināju, gatavojoties dzīvei Baltakmeņos, mani ir savaldzinājis! Stāsti par barona Mengdena muižu, Mujānu Baltā torņa slepenajām ejām un viduslaiku bruņinieku nakts gājienu no Mujāniem un Cēsīm ir tā vērti, lai par tiem uzzinātu viesi no visas Latvijas un citām zemēm. Mani saista Valmieras piedāvātās kultūras un mākslas iespējas, kuras centšos darīt pieejamas arī Baltakmeņu viesiem. Pēc lieliskas Valmieras teātra izrādes ne visiem ridzīniekiem gribas uzreiz traukties atpakaļ uz Rīgu!” Ilze turpina.

Radošās darbnīcas

„Baltakmeņu uzdevums pirmkārt ir dot jaunu iespēju patīkami pavadīt laiku, atpūsties, garšīgi paēst un arī apgūt jaunas prasmes,” uzsver Ilze. Tāpēc no 24. novembra katru trešdienu plkst. 17.00 Baltakmeņu saimniece un viņas kolēģi gaidīs bērņus un viņu vecākus uz radošajām darbnīcām. To laikā tiks gan gatavotas budēju maskas, gan Ziemsvētku rotājumi, gan cepti cepumi, lietas sveces, meistarotas marionetes un ar tām spēlēts īsts marionēšu teātris.

„Mēs ceram ar laiku iepazīt tuvākās apkārtnes ļaudis, kas būtu gatavi iesaistīties radošo darbnīcu projektā. Tie varētu būt gan mazāk zināmi rokdarbi, gan citas prasmes,” stāsta radošo darbnīcu idejas autore Ginta

Ernstreite. Ginta, profesionāls pedagogs, savulaik Jūrmalas Alternatīvās skolas skolotāja, uz Valmieru pārnākusi, Ilzes aicināta. Baltakmeņos Ginta gan plāno un vada radošās darbnīcas, gan arī strādā pie Sajūtu parka izveides līdzās viesu namam.

Jauna ēdienkarte

Šobrīd jaunā saimniece kopā ar viesu nama pavāri strādā pie jaunas, interesantākas ēdienkartes izveides. „Mēs meklējam atšķirīgu un lauku viesu namam netipisko. Karbonādi ar skābiem kāpostiem var atrast gandrīz visur. Tomēr pasaulē ir tik daudz garšīgu lietu un interesantu recepšu, ir vērts vismaz daļu no tām izmēģināt!”, uzsver Ilze, kurai ēdiena gatavošana ir viens no vaļaspriekiem.

Tāpēc pavisam drīz Baltakmeņu viesi varēs nogaršot arī teļa cordon bleu, krāsni ceptus cūkgaļas medaljonus ar rozmarīna kartupeļiem un pēc itāļu oriģinālas receptes gatavotu Tiramisu. Pavasarī Baltakmeņos varēs mīloties arī ar Ilzes pašceptajām rabarberu maizēm.

Jaunas iespējas Baiļu slēpotājiem

Viesu nams sagatavojis speciālus piedāvājumus ziemas sporta veidu cienītājiem. Baltakmeņi atrodas tikai 12 km no Baiļu slēpošanas trases, un slēpotājiem apmetoties Baltakmeņos, varēs ar Baltakmeņu transportu nokļūt uz Baiļiem un atpakaļ, paēst siltas vakariņas, pārļaut nakti ērtās istabīņās un no rīta ar sātīgām brokastīm stiprināties jaunai slēpošanas dienai.

Ērtas naktsmājas un vieta ballītēm

Viesu namā šobrīd ir piecas labiekārtotas istabas ar dušu, tualeti un televizoru. Vietu skaits tajās ar decembri tiks palielināts divkārt, dodot iespēju Baltakmeņu ērtajās gultās vienlaikus nakšņot 28 viesiem. Tiks piedāvātas divvietīgas līdz astoņvietīgas istabas. Nakšņošanas cena ar brokastīm Baltakmeņos būs no 6 līdz 12 latiem vienam viesim. Savukārt viesu nama pirmā stāva lielajā zālē ērti ballēties var vismaz 40 viesi, bet mazajā Bruņinieku zālē - 10. „Baltakmeņu priekšrocība ir tā, ka mūsu pavāri vienmēr ir uz vietas un viesiem vienmēr tiek pasniegti svaigi pagatavots ēdiens - neatkarīgi no tā, vai jāpaēdina vientuļš ceļnieks vai arī kārtīgs 40 cilvēku bankets,” uzsver saimniece.

Līdzās mazajai zālei esošo ūdenspīpju istabiņu ja tagad zina un iecienījuši daudzi valmierieši, tāpēc arī šī papildus atpūtas iespēja viesiem tiks saglabāta.

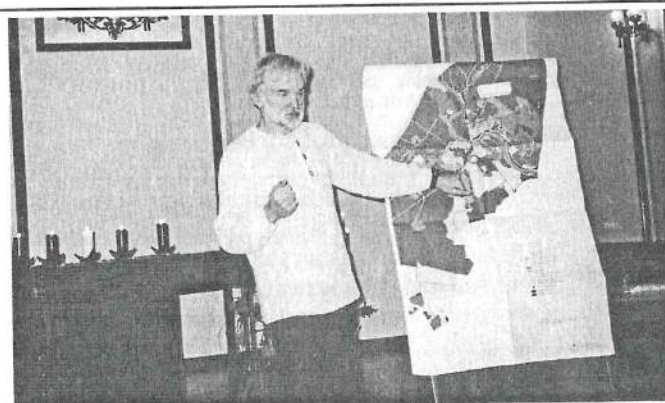
Papildus informācija -

Tāl. 42 43749 vai 9 404124, ilze@baltakmeni.lv

Aicinājums iedzīvotājiem...

Sakarā ar to, ka tiek izstrādāts Kocēnu pagasta teritoriālpilnplānojums, Kocēnu pagasta padome aicina iedzīvotājus un uzņēmējus, kas perspektīvā (līdz pat desmit gadiem) ielplānojuši kādas nozares attīstību sev piederošajos īpašumos (objektu celtniecību, infrastruktūras izveidi, u.c.) informēt par iecerēm pagasta padomi, lai būtu iespējams laikus iekļaut ieceres topošajā plānā.

Ieceru iekļaušana teritoriālpilnplānā neradīs iedzīvotājiem vai uzņēmējiem papildus finansiālas saistības (zemes nodoklis u.c.), vienlaikus vienkāršojot nodomu īstenošanu nākotnē.

Teritoriālpilnplānojuma izstrādātājs Mihails Čeburaškins tīkšanās laikā ar Kocēnu pagasta iedzīvotājiem.

Lēnām atdzimst Baltais tornis

Šā gada 13. novembrī Mujānu Izglītības biedrības namā notika konference „Mērķtiecīga Mujānu kultūrēsturiskās vides attīstība”, kuras laikā tika runāts par Mujānu attīstības iespējām nākotnē un pagātnes apzināšanu.

Protams, ka uzmanības lokā bija arī pats ievērojamākais Mujānu objekts - Mujānu pils Baltais tornis. Arhibiskapa vasalis Rozens 14.gs. uzcēla Mujānu pili, kas pēc 350 gadiem Ziemeļu karā tika sagrauta. Mujānu Baltais tornis ir vislabāk saglabājusies Mujānu pils daļa un arī vienīgais vizuāli novērojams viduslaiku tornis Valmieras rajonā. Jāpiebilst, ka Mujānu pils Baltais tornis ir Valsts nozīmes

kultūras piemineklis un iekļauts Latvijas 100 apdraudētājo kultūras pieminekļu sarakstā. Valmieras rajonā šajā sarakstā vēl atrodas arī Valtenberga muižas stālji Mazsalacā, Burtnieku pilsmuižas ansamblis un Oleru muiža Jeru pagastā. Piebilst, ka pagasta padome aktīvi strādā, lai iespēju robežās saglabātu Balto torni.

Rekonstrukcijas darbos plānots izveidot jaunu jumta konstrukciju tornim. Projekts Mujānu viduslaiku pils Baltā torņa renovācija un konservācija ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu sākts 2002. gadā. Fonds pirmajā pieteikuma reizē atbalstīja projektu, kura ietvaros veikta torņa pirmsprojekta arhitektoniskā izpēte, ķīmisko sastāvu analīze un torņa restaurācijas koncepcijas sagatavošana. Savukārt projekta otrajā kārtā par Kultūrkapitāla fonda līdzekļiem tika veikta tehniskā projekta izstrāde. Projekta trešā kārtā varētu izmaksāt apmēram 8000-10 000 latu.

Mujānu teikas

/P. Šmits, Latviešu pasakas un teikas 15 sējumos, R. 1925. -1937/

Mujānu muižas dārza stūrī atrodas vecas pils drupas. Tur ir palicis vesels tikai viens tornis. Šo torni sauc arī par balto torni. Aiz torņa ceļmalā atrodas stāvs kalns. Šis kalns ir izmūrēts un uz viņa atrodas muižas magaziņa.

Kalnā esot pils pagrabs, kur glabājoties zviedru ķeniņu mantas un visādi veci kara ieroči. Reiz uz šī kalna gribējuši stādīt kociņus un strādnieki jau rakuši bedres, bet tad uzdūrušies uz cietu grunti. Viens strādnieks sitis ar stangu, un tai vietā cietā grunte izbirusi un bijis redzams liels caurums. Pa caurumu nākusi ārā nejauka smaka, tā ka viens strādnieks pagibis. Kungs atnācis un sacījis, lai metot caurumu cieti, un strādnieki arī tā izdarījuši. Drīz pagībušais strādnieks arī atmodies. Netālu no šī kalna atrodas otrs tornis, kam puse nogrūvusi. Tur ir redzamas daudz alas. Citas no viņām ir aizmūrētas, citas vaļā. Viena ala izejot tā sauktajos Kaļķu šķūniša krūmiņos. Kādu pusversti no krūmiņiem atrodas kapu kalniņš, kur atrasti daudz cilvēku kauli. Pa pusdienām, ap pulksten divpadsmitiem, tur spokojoties. No kapu kalniņa izceļoties cilvēks bez galvas. Viņu varot redzēt tikai viens cilvēks. Reiz gājuši daudz zēnu zāles plēst. Viens no viņiem uzskatījis šo cilvēku un rādījis citiem, bet tie nekā neredzējuši. Arī puika pēc tam to vairs neesot redzējis.

Senos laikos par Augstrozi un Mujāniem valdīja divi Rozeni, kas bija tuvi radnieki. Abi bija iemilējuši vienu pašu skaistu jaunavu, kas tomēr bija devusi savu vārdu Augstrozes kungam. Bet kamēr pēdējais bija kur aizceļojis, tikmēr Mujānu kungs bija apprecējis skaisto jaunavu. Par to nu Augstrozes kungs bija ļoti noskaities. Ar laiku viņš tomēr bija apprecējis citu godīgu sievu, no kuras viņam piedzima viena meitenīte, bet māte drīz vien bija saslimusi un nomirusi.

Augstrozes kungs bija viņu apracis uz kāda kalniņa savas pils tuvumā, kur tad arī bija licis uzcelt skaistu vasaras mājiņu. Savu meitu viņš turējis ļoti stingrā uzraudzībā, tā kā tā varējusi staigāt tikai no pils līdz

Ceļa malā redzams zemē izaugušais pils Baltais tornis, bet ieejot pa kādu apdrupušajām durvju ailēm, mēs nonākam plašā, izgaismotā zālē, kuru sedz apjomīga kupola kupola velve. Torņa sienās atrodas dažādas pussagruvušas ejas, kuras aizved torņa pagrabā, vēl vienā velvētā telpā. Jāapiebilst, ka atrodoties šajā tornī, jābūt ārkārtīgi piesardzīgiem, jo tas ir avārijas stāvoklī. Iepriecina ziņa, ka ar pagasta palīdzību plānots torni atjaunot. Tas būtu lietderīgi, jo sādū labi saglabājusos viduslaiku pieminekļu Latvijā palicis maz.

www.castles.lv

minētai vasaras mājiņai. Mujānu kunga dēls bijis liels mednieks un reiz tas medīdams bija nonācis līdz minētai Augstrozes vasaras mājiņai. Pašlaik viens laupītājs uzbrucis Augstrozes kunga meitai un otrs laupītājs aizsējis viņas dienesta meitai muti. Jaunais mednieks dzirdējis kliedzienu, pieteidzies tūlīt klāt un

nodūris pirmo laupītāju, bet otram izdevies aizbēgt. Abi jaunie cilvēki viens otru nu ļoti iemilējuši, bet nezinājuši, ko nu tālāk darīt. Augstrozes kungs jau agrāk bija mežā satīcis jauno Mujānu kungu un gribējis to dusmās gandrīz nodurt, kādēļ tas neiedrošinājies vecajam kaimiņam kungam acīs rādīties. Tā nu abi jaunie cilvēki bieži satikušies pie vasaras mājiņas un jutušies kopā ļoti laimīgi.

Te gadījies kāds blēdīgs kalps, kas visu noskatījies un izstāstījis vecajam Augstrozes kungam. Tas tūlīt pirmā gadījumā aizsteidzies uz vasaras māju un, neskatoties uz savas meitas kliedzieniem, gribējis uz vietas nodurt sava kaimiņa dēlu. Te no kapelles atskanējuši žēlīga balss, Augstrozes kungs sabijies un tā nu jaunais Mujānu kungs dabūjis izglābties. Tā bijusi viņa mirušās sievas balss. Augstrozes kungs nu ieslēdzis savu meitu pils tornī, kur viņa ar svešiem cilvēkiem nemaz vairs nevarējusi satīkties. Mujānu kungs gan sūtījis kādus draugus, lai tie lūkotu Augstrozes kungu pārrunāt, bet pēdējais visus rupji atraidījis. Jaunavai tomēr izdevies ar savas dienestmeitas palīdzību kaut kā sarunāties ar savu mīļo draugu. Beidzot nosprieduši, ka jaunava ar savu dienestmeitu kautkā pagādās garas valgu trepes un jaunais Mujānu kungs to aizvedis zagšus projām. Bet tas pats blēdīgais kalps atkal visu noklausījies un noskatījies un pastāstījis Augstrozes kungam. Kā nu jaunais Mujānu kungs bijis pašulaik iekāpis tornī pie viņa meitas, tā tēvs to tūlīt izrāvis pa durvim laukā, bet Mujānu kungu nogrūdis pa logu zemē. Pēdējā liķis ticis steigšus aprakts un viss drīzumā noslēpts, tā kā nelaimīgā jaunava nekā nedabūjusi dzirdēt, kas noticis ar viņas draugu. Viņa tomēr nopratuši, ka nekas labs nav gaidāms, no lielām bēdām zaudējusi prātu un pēdīgi noslicinājusies.

P i e z ī m e. Baltijas vācu dzejnieks Fr. Dzirne ir šo teiku stipri izpušķojis un iztaisījis par mazu romānu („Felliner Bla tter”, Tērbatā 1859.). Fr. Binemanis ir šo teiku jau saīsinājis un es no tās esmu tikai saturu atstāstījis. Nav mums tomēr kādu tiešu aizrādījumu, ka Fr. Dzirne būtu visu teiku tišām izdomājis. Ši ir, kā redzams, pazīstamā Romeo un Jūlijas teika, kas šādā veidā pārnākusi arī uz Latviju. P. Š..

Decembra pirmā svētdiena

Decembra pirmā svētdiena (šogad - 5. decembris) Latvijā ir sēru diena - pret latviešu tautu vērstā totalitārā komunistiskā režīma genocīda upuru piemiņas diena. 1937. gada decembra sākumā „visu tautu tēvs” Josifs Visarionovičs Staļins parakstīja rīkojumu par represiju sākšanu pret PSRS teritorijā dzīvojošajiem latviešiem. Viens no šāda rīkojuma cēloņiem, protams, bija latviešu tautības komunistu liela ietekme uz procesiem PSRS, taču latviešu komunisti bija tikai

*Es jūtu, es paredzu - nebūs
Man laimes uz ceļa šā...
Dod, māt, man svētību savu,
Lai tā mani pasargā.
/R. Eidemanis, „Šķiroties”/
Roberts Eidemanis nošauts
1937. gada 12. jūnijā Maskavā*

Krievijā mītošo latviešu mazākā daļa. 1776. gadā, kad Krievijas cars Pāvils ceļojis cauri Vidzemei, Cēsu un Valmieras apriņķu zemnieki iesnieguši viņam lūgumu pasargāt no muižnieku varmācības. Sašutuši par tādu rīcību, muižnieki panāca vainīgo sodīšanu, un 1777. gadā zemnieki tika iekalti važās un kājām tika sūtīti uz Sibīriju. Pēc vairākiem mēnešiem viņi nokļuva Toboļskā, kas tajā laikā bija slavena izsūtījuma vieta.

Savukārt vecākā latviešu kolonija ir 1802. gadā dibinātā Ričkova Toboļskas guberņā, kuras pirmie iedzīvotāji bija 18. g.s. beigās un 19. g.s. sākumā zemnieku nemieros Kauguros notiesātie vidzemnieki Kauguru nemieru vadītājus izsūtīja uz Sibīriju. Jāpiebilst, ka daudzi vadošie nemiernieki nāca no tagadējā Kocēnu pagasta teritorijas, tostarp arī Kauguru nemieru (1802.g.) aktīvākie dalībnieki un organizētāji: Johans Gothards Johansons, Jānis Vītelis, Pēteris Vītelis, Tenis Dzirne, Klāvs Leimanis. 1846. gadā Vidzemes zemnieki saņēma atļauju izceļot ārpus savas guberņas robežām, un pirmais lielākais latviešu izceļotāju pulks Krievijā apmetās 19. gs. 60. gados. Koloniju dibināšanā aktīvi piedalījās pazīstamais jaunlatvietis Kr. Valdemārs. Jāpiebilst, ka latvieši ne tikai ara un kopa zemi, bet vienmēr ir alkuši mācīties. Maskavas un Pēterburgas augstskolas bija tās, kurās, nezaudējot garīgo kontaktu ar dzimteni, dzīvojuši un mācījušies Kr. Barons, Baumaņu Kārlis, J. Vītols, J. Čakste, J. Velme u.c. Ar Pēterburgas Zinātnu akadēmijas atbalstu Pēterburgā izdotas Kr. Barona „Latvju dainas” (1894 - 1915). Plašajā Krievijā tika dibinātas dažādas lauksaimniecības, izglītības, palīdzības, dziedāšanas un vienkārši latviešu biedrības, to apliecina biedrību statutu un pārskatu izdevumi. Krievijā latviski tika izdotas avīzes, drukāti kalendāri (žurnāls „Austrums” 1885 - 1906, iznāca Maskavā, „Pēterburgas Avīzes” 1862 - 1865; 1901 - 1905 izdotas Pēterburgā u.c.).

Pēc 1905. gada kolonistu skaitam piepulcējās izsūtītie vai emigrējušie revolūcijas dalībnieki. Līdz 1914. gadam Krievijā bija izveidojušās apmēram 600 lielākas un mazākas latviešu kolonijas. Latviešu presē arī parādījās plaši apcerējumi par izceļošanu un dzīvi kolonijās. Latviešu Izglītības biedrības Gada grāmatā 1911. gadam aizrāda, ka ir jāgādā un jā rūpējās, lai kolonisti paliktu ciešā sakarā ar savu dzimteni, nezaudētu savu tautību un valodu.

Nākošais vēstures vilnis - Pirmais pasaules karš - aizdzina tūkstošiem cilvēku bēgļu gaitās. Demogrāfi uzskata, ka kara laikā varēja būt brīdis, kad gan-

drīz viens miljons cilvēku no Latvijas atradās ārpus dzimtenes. Tomēr par īpaši nozīmīgu latviešu koloniju attīstībā uzskata laiku pēc Pirmā pasaules kara. Pēc boļševiku revolūcijas, Krievijā palika daudzi latviešu strēlnieki, kuri ieņēma atbildīgus amatus valsts un saimnieciskajā darbā. Tieši augstais intelekta līmenis sekmēja latviešu izvirzīšanos amatos. Latvieši PSRS teritorijā līdz 1937. gadam bija viena no vislabāk organizētām nacionālām grupām ar sazarotu daudzveidīgu kultūras organizāciju tīklu. Centrā bija plaša profila kooperatīva organizācija „Prometejs” ar uzņēmumiem, izdevniecībām, grāmatu veikaliem. Latviešiem bija vairāki preses izdevumi latviešu valodā, bet izdoto grāmatu skaits 30.gadu vidū bija 50-80 nosaukumu gadā. Pilnvērtīga kultūras dzīve (savas skolas, klubi u.c.) bija nodrošināta arī latviešu zemnieku kolonijās. Augstu profesionālās mākslas līmeni sasniedza teātris „Skatuve” Maskavā, kā arī gleznotāji G.Klucis, V.Andersons, K.Veidemanis. Vienlaikus preses izdevumu, grāmatu un kalendāru saturs parāda piespiedu kolektīvizācijas gaitu latviešu ciemos. Smagi un nomācoši Krievijas latviešiem tuvojās iznīcība.

Represiju vilnis 1937. un 1938. gadā notika, vadoties no „Latviešu sarakstiem”. Tajos baigajos gados nevaicāja: esi noziedzies vai vainīgs? Vainīgā apliecinājums bija pati piederība latviešu tautībai. Arestēja latviešus, jo aiz robežas taču pastāvēja brīva

*Augusts Melnalksnis Latviešu konversācijas vārdnīcā publicējis Krievijas latviešu koloniju sarakstu. No tā varam noskaidrot koloniju nodibināšanos atsevišķos laikmetos. Tā
no 1850. līdz 1859. gadam ir radušās 5,
no 1860. - 1869. gadam 40,
no 1870. līdz 1879.g. 42,
no 1880. līdz 1889. g. 101,
no 1890. līdz 1899.g. 189,
no 1900. līdz 1909.g. 102
un no 1910. līdz 1914. gadam 35 latviešu kolonijas,
kopā 514.*

/V. Krasnais, Latviešu kolonijas R., 1938/

valsts - Latvija! L. Laicēns, A. Ceplis, K. Pelēkais, J. Straujans, O. Rihters, Ed. Bērziņš, J. Rudzutaks - tie ir tikai daži vārdi no „latviešu saraksta”. Nošāva - tādēļ, ka latvietis, neprasot politisko pārliecību vai sabiedrisko stāvokli. Slēdza latviešu avīzes un izdevniecības, likvidēja skolas, klubus, bibliotēkas, veselus latviešu ciemus.

Krievijas plašumos pirms 1937.gada atradās ap 200 tūkstošiem latviešu. To apstiprina arī tautskaite 1926. gadā. Vislielākās kolonijas atradās Krievijas Ziemeļaustrumu daļā, Baltkrievijā, Baškīrijā, Maskavā un tās apkaimē, Sibīrijā. (PSRS tautskaitē 1926. gadā uzskaitīti 140 tūkstoši latviešu un vairāk nekā 20 tūkstoši latgaliešu atsevišķi. Mazskaitlīgas latviešu grupas varēja sevi arī neidentificēt, tādēļ visbiežāk minētais skaitlis - 200 tūkstoši - izskatās ticams.) 1937. - 1938. gada represijas fiziski iznīcināja latviešu darbaspējīgāko, izglītotāko daļu un organizēja latviešu dzīve Krievijā beidza pastāvēt. Pēc Otrā pasaules kara etniskajā dzimtenē atgriezās ap 40 tūkstošiem cilvēku, un jaunā paaudze sekmīgi ieauga nacionālā vidē. 90. gadu ekspedīcijas ļāvušas apzināt ap 50 tūkstošiem latviešu Krievijas kolonijās.

Rubenietes pasaules čempionātā

Latvijas U-19 izlases jaunietais pasaules čempionātā Somijas pilsētā Tampērē ieguva augsto ceturto vietu. Vēl pirms šī pasaules čempionāta daudzi domāja, kad tik mūsu meitenes „neizgāztos”, bet kā parādīja turnīra gaita, tad viņas patīkam pārsteidza visus, kas seko florbola aktivitātēm.

Diezgan „neželīgā” režīmā tika aizvadītas čempionata spēles, jo turnīra (10.-14.11.) piecās dienās mūsu komanda aizvadītas tikpat daudz spēles. Iespējam, ka nogurums atstāja savu iespaidu spēlē par bronzas medaļām. Pasaules čempionātu Latvija sāka ar uzvaru, apakšgrupas pirmajā spēlē savā cīņā ar 8-6 pieveica Norvēģiju. Pēc tam Latvijas U-19 izlase piedzīvoja smagu zaudējumu 1-19 spēlē pret neapšaubajām favorītēm - zviedrietēm, bet apakšgrupas pēdējā mačā ar 14:1 sagrāva vienaudzes no Ungārijas.

Pusfinālā Latvijas U-19 izlase tikās ar čempionāta rīkotajām - somietēm, kurām piekāpās ar rezultātu 0-8. Cīņā par bronzas godalgām mūsējās ar 3-4 (2-3,0-1,1-0) zaudēja Šveices valstsvienībai un turnīrā ierindojās ceturtajā vietā.

Pirmās trešdaļas vidū pēc Kristīnes Grigorjevas un Edītes Bankavas gūtajiem vārtiem Latvija bija vadībā ar 2-0, taču perioda beigās trīs vārtus guva šveicieite un māca 3-2 savā labā. Otrajā periodā Šveice palielināja savu pārsvaru, bet pēdējā trešdaļā astoņas minūtes pirms pamatlaika beigām Grigorjeva samazināja rezultāta starpību līdz minimumam. Diemžēl trešajā periodā Juta Antone nerealizēja soda metienu. Līdz spēles beigām panākt izlīdzinājumu Latvijai neizdevās un nācās samierināties ar ceturto vietu, kas neapšaubāmi ir liels pānākums mūsu florbolam.

Valsts godu šajā turnīrā pārstāvēja arī sešas (!) Rubene/Rants spēlētājas - vārtsardze Monta Bluķe un

laukuma spēlētājas Guna Spalva, Rita Sevastjānova, Ieva Veide, Liene Rajecka un, protams, Edīte Bankava, kas bija viena no rezultatīvākajām Latvijas izlases sastāvā pasaules čempionātā, gūstot astoņus vārtus. Pieci no tiem tika gūti spēlējot ar Ungāriju, un šajā spēlē Edīte arī tika atzīta par labāko Latvijas izlases rindās. Par pirmajām pasaules čempionēm kļuva zviedrietes, kas finālspēlē ar 6-5 pārspēja turnīra saimnieces Somijas jaunietais. Gods tiesāt finālspēli tika uzsticēts šo Latvijas tiesnešu brigādei - Vitālijam Ksenzovam un Andrim Pilupam.

Tūdaļ Edītes Bankavas priekšā kārtējo reizi kapitulēs Ungārijas komandas vārtsardze.

No 13. līdz 14. novembrim Latvijas U19 izlases sastāvā pārbaudes spēles Somijā ar somu klubiem aizvadīja arī rubenieši Jānis Grunšteins un Kristaps Priede. Latvijas izlase visas 4 spēles zaudēja - 3:4 HaHy B-pojat, 3:12 HaHy Miehet, Rangers B-pojat 2:7, HIFK B87 4:8.

Spēlē ar HaHy Miehet divas rezultatīvas piespēles Jānim Grunšteinam, savukārt spēlē ar HIFK vārtu gūvums Kristapa Priedes kontā.

12. Latvijas čempionāts florbolā vīriešiem. Augstākā līga. Rezultāti.

7. kārtā. „SK Cēsis/Lekrings” - „Rubene” 5:11, „Latvijas Avīze” - „Ķekava” 11:3, „Bauskas klēts” - „Valmiera” 14:3, „Kurši” - „Talsi” 6:9.

Rubenes florbolisti Dzintarjūras krastā - Liepājā.

8. kārtā. „Valmiera” - „Kurši” 5:6 (pag.), „Ķekava” - „Bauskas klēts” 5:8, „Rubene” - „Latvijas Avīze” 10:9 (pag.), FK „Rīga” - „SK Cēsis/Lekrings” 8:5.

9. kārtā. „Latvijas Avīze” - FK „Rīga” 8:6, „Kurši” - „Ķekava” 4:8, „Talsi” - „Valmiera”, 4:3 (pag.), „Bauskas klēts”, - „Rubene”, 3:5.

10. kārtā. „Talsi”, - „Ķekava”, 4:7, „Bauskas klēts”, - FK „Rīga”, 10:6, „Kurši”, - „Rubene”, 2:9. Spēle „SK Cēsis/Lekrings”, - „Latvijas Avīze”, tika pārcelta uz vēlāku laiku.

11. kārtā. „SK Cēsis/Lekrings”, - „Bauskas klēts”, 6:7, „Rubene”, - „Talsi”, 9:5, FK „Rīga”, - „Kurši”, 3:1, „Valmiera”, - „Ķekava”, 2:7.

Turnīra tabula pēc 11. spēļu kārtas

Rubene” 10 9(1) 1 0 89:48 19

„Latvijas Avīze” 8 7(1) 0 1(1) 65:29 15
FK „Rīga” 10 7(0) 0 3(0) 61:50 14
„Bauskas Klēts” 10 6(0) 1 3(0) 64:45 13
„Ķekava” 10 6(0) 0 4(0) 59:51 12
„Talsi” 10 3(1) 1 6(0) 46:72 7
„Lekrings” 9 2(0) 0 7(1) 59:59 5
„Kurši” 10 1(1) 1 8(0) 40:79 3
„Valmiera” 9 0 0 9(2) 26:76 2

12. Latvijas čempionāts florbolā sievietēm. Augstākā līga. Rezultāti.

5. kārtā. „Rubene/Rants” - „LPA” 4:2, „Talsi” - „Līgatne/Pilādži” 9:1, „LSPA” - „Latvijas Avīze” 1:14, „Latvijas Avīze” - „Triāls” 6:3.

6. kārtā. „Rubene/Rants” - „Triāls” 12:4, „Ķekava” - „Talsi” 2:7, „Līgatne/Pilādži” - „Rīgas Lauvas” 5:12.

7. kārtā. „Rubene/Rants” - „LSPA” 19:2, „Latvijas Avīze” - „Līgatne/Pilādži” 9:3, „LPA” - „Triāls” 4:4, „Rīgas Lauvas” - „Ķekava” 5:4.

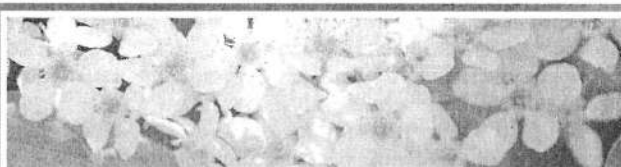
8. kārtā. „Talsi” - „Rīgas Lauvas” 2:2, „Ķekava” - „Latvijas Avīze” 1:6, „Līgatne/Pilādži” - „Rubene/Rants” 0:11, „LSPA” - „LPA” 0:16.

Turnīra tabula pēc 8. spēļu kārtas:

„Rubene/Rants” 8 7(0) 1 0(0) 69:18 15
„Talsi” 8 6(0) 1 1(0) 52:22 13
„Latvijas Avīze” 8 6(0) 0 2(0) 58:30 12
„Rīgas Lauvas” 8 4(0) 1 3(0) 55:36 9
„Triāls” 8 4(0) 1 3(0) 33:35 9
„LPA” 8 3(0) 1 4(0) 48:32 7
„Ķekava” 8 1(0) 1 6(0) 29:42 3
„Līgatne/Pilādži” 8 1(0) 0 7(0) 20:62 2
„LSPA” 8 1(0) 0 7(0) 12:99 2

Jāpiebilst, ka gan vīriešu, gan sievietes augstākajās līgās spēlē deviņas komandas, tādēļ, atsevišķās nedēļās nogalēs dažas komandas aizvada divas spēles, savukārt citreiz kārtā tiek izlaista.

*Šī diena ir tā istā, kad atmindārzā brist,
Un pārstaigāt ik taku, lai nekad neaizmirst
Ne šuvīti, ne vīli, kas mūža audumā
Ir ieaudusies cieši nu krietnā garumā.
Šīs atmindārza paklājs, ai, cik tas krāsās viz!
Kā varavīksne lokā pār Tavu mūžu dzirkst...
No maza bērna rokas, ko cieši māte tur,
Ar vīra spēku rokās Tev mūzs ir jāiztur.
Kā bērna rokām maigām Tu ziedus glāstījis,
Bet stiprām vīra rokām Tu kokus stādījis.
Brien atmindārzā šodie, pār Tevi ziedi birst...
Tie balti Tavos matos, kā sniega zvaigznes mirdz -
Un lūk, kur varavīksne vēl augsti loku tur,
Tā mūžu Tevim ilgu un pilnvērtīgu bur.
/ Vija Poļaka Rikvele /*

Oktobra beigās un novembrī savas dzīves nozīmīgas jubilejas svinēs:

Ausma Zēvalde
Elza Amālija Opmane
Jānis Derums
Anna Deruma
Velta Budovska
Tenis Kašs
Gaida Klāva
Ārija Ausma Stumpe
Inta Blāķe
Janina Gabrāne
Rimma Kaula
Jānis Niedrītis
Jevgrafs Poļaks
Ausma Stille
Klavdija Vasiļjeva

Decembra mēnesī savas dzīves nozīmīgas jubilejas atzīmē:

Nikolajs Maļejevs
Aina Štrause
Velta Stulpiņa
Monika Grava
Jānis Klāvs
Vija Bērziņa

Kocēnu pagasta padome jubilāriem vēl veselību, laimi un ilgus, skaistus gadus nākotnē!

Kocēnu pagasta padome atgādina,

ka Kocēnos visu vecumu interesentiem ir pieejama gan trenāžieru zāle, gan aerobikas kursi, savukārt Rubenē pieejama trenāžieru zāle un solārijs, pie kam Kocēnu pagasta iedzīvotājiem šie pakalpojumi pieejami ar ievērojamām atlaidēm.

Visi interesenti laipni aicināti zvanīt pa tālruni **9495904**, Haraldam Bruņiniekam.

Kā baltas asteres lai uzzied Jūsu dienas,
Ko it nekāda salna nespēj dzelt,
Lai ne vien gredzeni Jus dzīvē vieno,
Bet sirdi saglabātais uzticības zelts!
/L. Bridaka/

23. oktobrī kopējo dzīves ceļu sākuši SANDRIS UN LITA POLI.

Kocēnu pagasta padome vēlē laimīgu un saskanīgu kopdzīvi!

Tā kā saule prot dot gaismu
Katram ziedam uzziedēt
Tā Tev, māmiņ, tēt, savam bērnam
Jādod spēks pa dzīvi iet!

Mūsu kocēniešu saimei piepulcējušies divi braši dēli:

**MIKUS AVOTIŅŠ /dzim. 28.09.2004/
KRISTAPS ĀDAMSONS /dzim. 22.10.2004/**

Kocēnu pagasta padome vēlē veselību, laimi jaundzimušajiem un viņu radu saimēm!

*Tik liela, skaista pasaule,
Bet Tevim vairs tur vietas nava,
Un klusā, tumšā pazemē
Mums jānes mīlestība sava.*

Mūžībā devušies:

**Ausma Čuplova /19.05.1936. - 09.11.2004./
Emma Utene /24.05.1908. - 09.11.2004./**

Kocēnu pagasta padome izsaka visdziļāko līdzjūtību aizsaulē aizgājušo tuviniekiem!

Iekšlietu ministrija (IeM) izsludinājusi

ikgadējo akciju „Policists, kuram es uzticos”. Tā mērķis ir apzināt un godināt tos Valsts policijas darbiniekus, kuri ieguvuši lielāko sabiedrības uzticību un atzinību, godprātīgi kalpojot sabiedrībai.

Akcijas norises laiks, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ir pagarināts par vienu mēnesi. Šogad akcija sākas 1.decembrī un ilgst līdz 2005.gada 1.februārim. Akcijā var piedalīties visi Latvijas iedzīvotāji, izņemot Valsts policijas darbiniekus. Lai nobalsotu par labāko policistu, ir jāizgriež un jāaizpilda anketa, kas būs publicēta reģionālajos un centrālajos laikrakstos, un jānosūta IeM, Raiņa bulvāri 6, Rīga, LV 1050 ar norādi „Akcija „Policists, kuram es uzticos,”. Nobalsot varēs arī elektroniski IeM mājas lapā - www.iem.gov.lv. Citā veidā aizpildītas anketas tiks uzskatītas par nedēriģām.